

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀρχισπορά.

Ἀρχίζω νὰ σπείρω ἔνθ' ἀν.: Ἄσμ.

Ὅταν θέλῃ ἀρχισπορίσει, | καὶ θέλει λησμονήσει,
τὰ τσαρούχια του 'ς τὴ φράχτη, | τὰ ποδάρια του 'ς τὴ στάχτη
Γορτυν.

Ὁ Γιάννης ἀρχισπόριζε 'ς ἓνα πλατὺ χωράφι

Δημητσάν.

ἀρχιστράτηγος ὁ, λόγ. κοιν. ἀρχιστράτους βόρ.
ιδιῶμ.

Τὸ μεταγν. οὐσ. ἀρχιστράτηγος.

1) Ἀρχηγὸς τοῦ στρατοῦ λόγ. κοιν. 2) Ὁ ἀρχηγὸς
τῶν ἀγγέλων Μιχαὴλ Πελοπν. (Βούρβουρ.): Ἄσμ.

--Κ' ἐκεῖ δὲν ἐφοβήθηκα σὰν τούτηνε τὴν ὥρα,
ποῦ εἶδα τὸ Χάρω ζωντανό, τὸ Χάρω καβαλλάρι,
ποῦ εἶδα τὸν ἀρχιστράτηγο μὲ τὸ σπαθὶ 'ς τὸ χέρι.

Συνών. ἄγι - Στράτηγος 1. 3) Ὁ μὴν Νοέμβριος
διὰ τὴν ἐν αὐτῷ τελουμένην ἐορτὴν τῶν Ταξιαρχῶν Λέσβ.

Συνών. ιδ. ἐν λ. ἄγι - Στράτηγος 2.

ἀρχισυμπέθερος ὁ, ιδ. ἀρχι- 1 α.

ἀρχιτεμπέλης ὁ, ιδ. ἀρχι- 1 β.

ἀρχιτεμπελιά ἡ, ιδ. ἀρχι- 2 α.

ἀρχιτεχνίτης ὁ, λόγ. σύνηθ.

Ἐκ τοῦ ἀρχι- καὶ τοῦ οὐσ. τεχνίτης.

1) Ὁ πρῶτος ἢ ὁ προϋστάμενος τῶν τεχνιτῶν λόγ.
σύνηθ. 2) Ἀριστοτέχνης λόγ. σύνηθ.: Ποίημ.

Ὁ στρατιώτης ὁ Ἕλληνας λογιέται ἀρχιτεχνίτης
κάθε μαλῆς, κάθε χτυπιᾶς, κάθε ὄπλου, κάθε νίκης
(μαλῆς = μαλώματος, μάχης) ΚΠαλαμ. Φλογέρ. βασιλ. 59.

ἀρχιτέχτως ὁ, Κέρκ. (Νύμφ.)

Ἐκ τοῦ ἀρχ. οὐσ. ἀρχιτέκτων.

Ὁ πρῶτος τῶν τεκτόνων: Πήγαινε λοιπὸν νὰ φέρῃς ἓνα
μάστορα, χτίστη, ἀρχιτέκτων (ἐκ παραμυθ.).

ἀρχιτέλιγκας ὁ, σύνηθ. ἀρχιτέλιγκας Ἡπ. (Κού-
ρεντ.) ἀρχιτέλ'γας βόρ. ιδιῶμ.

Ἐκ τοῦ ἀρχι- καὶ τοῦ οὐσ. τσέλιγκας.

1) Ἀρχιποιμήν. 2) Ὁ ἀνώτερος τῶν ποιμένων, ὅταν
ἐνωθοῦν πολλὰ ποιμνία διαφόρων κτητόρων.

ἀρχιφύλακας ὁ, ιδ. ἀρχι- 1 α.

ἀρχιχρονιά ἡ, κοιν. ἀρχιχρονᾶ Πόντ. (Κερασ.) ἀρ-
χιχρονᾶ Κάρπ. κ. ἀ. ἀρχιχρογία Τσακων. ἀρσιχρονιά
Ἀμοργ.

Ἐκ τοῦ ἀρχι- καὶ τοῦ οὐσ. χρονιά.

1) Ἡ ἀρχή, ἡ πρώτη ἡμέρα τοῦ ἔτους κοιν.: Καλὴ μέρα,
καλὸ χρόνο, καλὴ ἀρχιμηνιά κι ἀρχιχρονιά! (εὐχὴ κατὰ τὴν
πρώτην τοῦ ἔτους) Ἀνδρ. || Ἄσμ.

Ἀρχιμηνιά κι ἀρχιχρονιά κι ἀρχὴ καλὸς μας χρόνος
(ὁ πρῶτος τυπικὸς στίχος τοῦ ἔθ. τῶν καλάνδων) κοιν.

2) Ἡ πρώτη τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου (ὡς ἀρχὴ τοῦ ἐκ-
κλησιαστικοῦ ἔτους) Εὐβ. Κάρπ. Πάτμ. Καλὴ σας ἀρχιχρο-
νιά! (εὐχὴ δι' ἧς προσαγορεύουν οἱ συγγενεῖς καὶ φίλοι
τοὺς νεογάμους κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην) Πάτμ.

Πβ. πρωτοχρονιά.

ἀρχιχρονιάτικα ἐπίρρ. πολλαχ. ἀρχιχρονιάτικο
ἐνιαχ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀρχιχρονιάτικος.

Κατὰ τὴν πρώτην ἡμέραν τοῦ ἔτους.

ἀρχιχρονιάτικος ἐπίθ. πολλαχ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀρχιχρονιά καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ.
-ιάτικος. Παρὰ Σομ. ὁ πληθ. τοῦ οὐδ. ἀρχιχρονιάτικα.

1) Ὁ ἀνήκων εἰς τὴν ἀρχιχρονιάν, ἡ ὁ γινόμενος
κατὰ τὴν ἀρχιχρονιάν ἔνθ' ἀν.: Ἀρχιχρονιάτικο δῶρο
Λεξ. Δημητρ. Τζόγος ἀρχιχρονιάτικος (χαρτοπαιξία μὲ μεγάλα
χρηματικά ποσά) αὐτόθ. 2) Τὸ οὐδ. οὐσ., δῶρον πρω-
τοχρονιάτικον Πελοπν. (Ἀρκαδ.) κ. ἀ.

ἀρχιψεύταρος ὁ, ιδ. ἀρχι- 1 β.

ἀρχιψεύτης ὁ, πολλαχ.

Ἐκ τοῦ ἀρχι- καὶ τοῦ οὐσ. ψεύτης.

Ἀρχιψεύταρος, ὁ ιδ.

ἄρχομαι Κρήτ.

Τὸ ἀρχ. ἄρχομαι.

Κάμνω ἀρχήν, ἀρχίζω: Ἄσμ.

Ἀρχετ' ὁ νεὸς καὶ τὴ φιλεῖ κι ἄρχετ' ὁ θεὸς κ' ἐβρόδα.

Ἀρχοῦνται καὶ χαρίζουνε ἀπ' τὸ ταχὺ ὡς τὸ βράδν
κι ἀπὸ τὸ βράδ' ὡς τὸ ταχὺ κι ὡς τ' ἄλλο μεσημέρι.

Συνών. ιδ. ἐν λ. ἀρχάζω.

ἀρχοντάδικα ἐπίρρ. Μακεδ. (Καστορ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀρχοντάδικος.

Κατὰ τρόπον ἀρμόζοντα εἰς ἄρχοντα. Συνών. ἀρ-
χοντᾶτα, *ἀρχοντιακά, ἀρχοντικά, ἀρχοντικᾶτα,
εὐγενικά.

ἀρχοντάδικος ἐπίθ. ἀμάρτ. ἀρχοντᾶδ'κους Θράκ.
(Ἀδριανούπ.) ἀρχοντᾶδ'κους Λέσβ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀρχοντας παρὰ τὸ θέμα τοῦ πληθ.
ἀρχοντᾶδες.

Ὁ ἀνήκων εἰς τὸν ἄρχοντα, τὸν εὐγενῆ, τὸν πλούσιον:
Σπίτ' ἀρχοντᾶδ'κον Ἀδριανούπ. Ἀρχοντᾶδ'κα πράματα
Λέσβ.

ἀρχονταίνω Μύκ. ἀρχονταίνω Μεγίστ. Ρόδ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἄρχοντας.

Γίνομαι πλούσιος ἔνθ' ἀν.: Ἡρχοντάνανε οἱ δεῖνα Μύκ.
|| Παροιμ.

Ποῦ πειρᾷ γὰρ νὰ ἴρχοντάνῃ | μόν' ἡ πείνα τοῦ πομένει
Ρόδ. Συνών. ιδ. ἐν λ. ἀρχοντένω.

ἀρχοντάκι τό, ἀμάρτ. ἀρχοντᾶκ' Προπ. (Πάνορμ.)

Ὑποκορ. τοῦ οὐσ. ἄρχοντας.

Υἱὸς πλουσίου. Συνών. ἀρχοντογεός, ἀρχοντό-
παιδο, ἀρχοντόπουλλο 1, πλουσιόπαιδο.

ἀρχονταλίκι τό, Ἀθ. Θήρ. Πελοπν. (Καλάβρυτ.)
ἀρχονταλίκ' Στερελλ. (Ἀράχ.) ἀρχονταλίκ' Σάμ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀρχονταρίκι κατὰ σύμφυρ. τῆς Τουρκ.
καταλ. - λίκι.

1) Τὸ μέρος ἢ διαμέρισμα μοναστηρίου ὅπου φιλοξε-
νοῦνται οἱ ξένοι Ἀθ. Πελοπν. (Καλάβρυτ.) Σάμ Στερελλ.
(Ἀράχ.) Συνών. ξενῶνας. 2) Ἡ τάξις τῶν ἀρχόν-
των Θήρ. Συνών. ἀρχοντολογιά, ἀρχοντολόι.

Πβ. ἀρχονταρίκι.

ἀρχονταναγιωμένος ἐπίθ. ἀμάρτ. ἀρχονταναγιω-
μένος Κύπρ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἄρχοντας καὶ τοῦ ρ. ἀναγιών-νω.

Ὁ ἐντὸς ἀρχοντικῶν αἰθουσῶν ἀνατραφεῖς. Συνών.
ἀρχοντανάγιωτος.

ἀρχοντανάγιωτος ἐπίθ. ἀμάρτ. ἀρχοντανάγιωτος
Κύπρ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἄρχοντας καὶ τοῦ ἐπιθ. *ἀνάγιω-
τος < ἀναγιών-νω.

Ἀρχονταναγιωμένος, ὁ ιδ.

ἀρχονταναθρέφω Λεξ. Δημητρ. Μετοχ. ἀρχοντα-
ναθρεμμένος σύνηθ. ἀρχονταναθρεμμένος Κρήτ. κ. ἀ. ἀρ-

